

sobilý aspoň k usnadneniu úteku väzňa, čo je v smysle zákona dostatočné. Náhrada spôsobenej škody je pri tomto trestnom čine vôbec bezvýznamná. Disciplinárny trest za pokus vlastného úteku nevyčerpáva trestnosť za pomoc, poskytnutú iným väzňom. Avšak ani predchádzajúce vedomie dozorčích orgánov o plánu úteku a opominutie ich povinnosti zamedziť ho ešte pred jeho prevádzaním nemôže privodiť beztrestnosť páchatel'ov, lebo zákon ani v tom smere nerozlišuje, do akej miery bolo skutočné prevedenie úteku možné; rozhodný je úmysel páchatel'a k úteku z väzby dopomôcť, ktorý tu bol správne dovodený, a ďalej, aby páchatel' za týmto účelom podniknul čin, ktorý je poskytnutím pomoci, čo už vyše bolo dovodené. Ani tá okolnosť, ktorú zistil súd prvej stolice a nepodvrátil súd odvolací, že inšpektor D. nariadil trestancovi R., aby sa aj sám pokusu o útek zúčastnil, nemôže ospravedlniť jednanie druhých páchatel'ov, ktoré sa musí posudzovať len z ich jednania a ich úmyselnosti; toto je však v smysle zákonom vyžadovanom dané, ako práve bolo dovodené. V týchto bezdôvodných námietkach bola teda zmätočná sťažnosť obžalovaného P. L. podľa § 36 I. odst. nov. k tr. por. zamietnutá.

Čís. 4553.

Prehlásenie četníctva o zatknutí páchatel'a bez skutočného jeho uväznenia nel'ze považovať za zatýmne zadržanie v smysle § 94 tr. zák. Četníctvo nie je oprávnené predĺžiť zatýmne zadržanie.

(Rozh. z 2. decembra 1932, Zm IV 498/32.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci, zavedenej pred krajským súdom v Košiciach jako porotným súdom proti P. P., obžalovanému zo zločinu podpaľačstva, po verejnom pojednávaní zmätočnú sťažnosť obhájcu obžalovaného zamietol a odmietol, zmätočnú sťažnosť štátneho zastupiteľstva zamietol.

Z d ô v o d o v:

Neprávom bol uplatňovaný dôvod zmätku podľa § 385 č. 2 tr. p. preto, že porotný súd nezarátal obžalovanému väzbu od 16. do 30. mája 1932. Podľa obsahu trestných spisov obžalovaný, ktorý bol poranený, bol hneď po čine dopravený do krajinskej nemocnice v M. Tam ho četnícka hliadka vypočúvala jako podozrelého zo spáchania trestného činu a 16. mája 1932 prehlásila, že ho zatýka, ponechala ho však jako nemocného v tejto nemocnici a požiadala četnícku stanicu v Michalovciach, aby ho po jeho prepustení z nemocnice odovzdala do väzby okresnému súdu v M. Obžalovaný bol potom dňa 1. júna 1932 z nemocničného ošetrovania prepustený a súčasne zadržený četníctvom a odovzdaný okresnému súdu. Z toho plynie, že obžalovaný pred dňom 1. júna 1932 nebol v moci četníctva. Samo prehlásenie četníctva o zatknutí obžalovaného bez skutočného jeho uväznenia nemôže sa však považovať za zatýmne zadržanie v smysle § 94 tr. zák. Okrem toho pri-

chádza tu do úvahy aj to, že četníctvo nebolo by oprávnené predĺžiť zatýmne zadržanie od 16. mája až do 1. júna 1932 (viď § 145 tr. p.). Súd však len usnesením zo dňa 31. mája 1932 nariadil uvaliť na obžalovaného vyšetrovaciu väzbu. Z toho plynie, že pri započítaní predbežnej väzby nebol porušený zákon v smysle uplatňovaného dôvodu zmätku podľa § 385 č. 2 tr. p. Zmätočná sťažnosť štátneho zastupiteľstva je tedy v celku bezzákladná a preto bola zamietnutá podľa 1. odst. § 36 por. nov.

Čís. 4554.

Pojem a měřítko nedbalosti při přečinu podle § 486 tr. zák. jsou též jako při přečinu podle § 335 tr. zák.; na dlužníkovi žádá se všeobecně, by jednal s péčí rozumného, průměrného člověka, a, je-li obchodníkem, kromě toho individuálně podle zásad řádného obchodování.

Nedbalost při lehkomyšlném nebo nepřiměřeném používání úvěru po rozumu § 486 čís. 1 tr. zák. záleží v tom, že dlužník neuvažuje s povinnou péčí o tom, bude-li mu lze splatiti dluhý v čas (bude-li schopen platiti), v případě § 486 čís. 2 tr. zák. pak v tom, že dlužník, uvědomiv si svou neschopnost platiti, neuváží, že konáním platů a uzavíráním nových obchodů zmenšuje podstatu, ze které mohou věřitelé, kteří tu již jsou, býti uspokojeni, a že noví věřitelé nedostanou to, co by dostati měli.

Nedbalost ta může býti vědomá i nevědomá; v případě § 486 čís. 2 tr. zák. žádá se pozitivní vědomost o neschopnosti platiti.

Na obchodníku a průmyslníku lze požadovati jen takovou opatrnost, která počítá s normálními poměry; nemůže se na něm požadovati, by počítal s okolnostmi mimořádnými, těžko předvídatelnými (při používání úvěru v roce 1928 a v první polovici roku 1929 s nynější světovou krizí).

Při posuzování neschopnosti platiti nelze vycházeti z bilance likvidační.

(Rozh. ze dne 3. prosince 1932, Zm II 27/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Jihlavě ze dne 13. srpna 1931, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti majetku podle § 486 čís. 1 a 2 tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil témuž soudu nalézacímu, by o ní znovu jednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

důvodů:

Napadený rozsudek neuvádí v rozsudečném výroku, v čem spatřuje nedbalost obžalovaného, již přivodil v polovici roku 1929 svou neschopnost platiti, avšak z důvodů vyplývá, že soud shledal tuto nedbalost v lehkomyšlném a nepřiměřeném používání úvěru. Co do odst. 2 § 486 tr. zák. zjišťuje soud v důvodech, že si byl obžalovaný své předluženosti